No. 141. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 24 November.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst à 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

BOEKBEOORDEELING.

Betoog der noodzakelijkheid eener spoedige herziening der grondwet. Te Utrecht bij C. van der Post, 1843.

Herziening, spoedige herziening der grondwet is de algemeene kreet, alom wordt die aangeheven; bij een betoog nu onlangs te Utrecht bij C. VAN DER POST uitgekomen is die kreet weder herhaald.

Dit geschrift verdient alzints behartiging; een verantwoordelijk Ministerie, ontbindbaarheid der Kamers en regtstreeksche verkiezingen worden ook daar als onontbeerlijk ingeroepen.

Opmerkelijk vooral is de aanmerking, welke de schrijver pagina 6 maakt.

« Maar was er dan niets, nadat men in 1815 « de grondwet gemaakt had, veranderd, opgegroeid en ontwikkeld, zoodat men eene gedeeltelijke omwerking (want veel meer was de « herziening in 1840 niet) genoegzaam rekenen, « — en elke radicale herziening onnoodig achten kon?

« Indien dit waar was, dan zoude dit eene « der grootste beschuldigingen tegen de grondwet « zelve zijn, eene beschuldiging van onvruchtbaarheid, van onmagt, dan zoude daarom « reeds alleen die grondwet eene geheele wijziging moeten ondergaan." —

Zoo is het in de daad; de grondwet, zoo als ze daar ligt, veroordeeld de natie tot onvruchtbaarheid en onmagt; de openbare geest, die ontkiemt, is in weerwil der grondwet en in strijd derzelve ontstaan. —

De magteloosheid der natie om eenigen invloed op den gang der openbare zaken uit te oefenen, heeft eene algemeene lusteloosheid doen ontstaan, welke zelfs tot bijzondere ondernemingen is overgeslagen. — Men maakt niet strafeloos den mensch tot een automaat. Wat men moest aanzien in het staatsbestuur zonder er iets tegen te kunnen doen, dat meende men ook in alle bijzondere besturen, tot in bijzondere maatschappen te moeten gedoogen, tot het eigenbelang en de verkwisting der bestuurders toe. — Ongeloofelijk is het hoevele kapitalen door die laauwheid der belanghebbenden zijn verloren gegaan, welke bij meerderen geest, meerdere belangstelling en meerdere levendigheid zouden zijn behouden, gebleven. —

Werkzaamheid, naauwkeurig toezigt en orde, ziedaar de bronnen van algemeenen welvaart. — Onze instellingen hebben die bronnen gestopt, wij plukken er de wrange vruchten van. —

Wij bevelen de lezing der hier aangekondigde brochure aan. —

NIEUWSTIJDINGEN.

ITALIE.

ROME, den 1. November. Men verkeert hier niet zonder reden in angst en vrees voor eene buitengewone natuuromwenteling, daar de sedert 10. October bij Caserta en Napels ondervondene aardschuddingen, zich ook hier en meer noordwaarts op eene gevoelige wijze geopenbaard hebben. Bij voortduring verneemt met ontrustende berigten van den zeekant. Wrakken van schepen en lijken worden er dagelijks opgevischt. Bij Zara vond men eergisteren 12 van de laatste. Te Lucca en deszelfs omstreken duurden de aardbevingen langer dan elders. Zij herhaalden zich in drie op elkander volgende nachten, zonder echter zigtbare sporen achter te laten.

VAN DE GRENZEN, den 6. November. De revolutionaire benden in Romagna zijn in den laatsten tijd, volgens een niet te doorgronden plan, naar den omtrek van Rimmi getrokken, om in de nabijheid der zeekusten te zijn en een uit Napels verwacht aantal staatkundige vlugtelingen des te gemakkelijker aan zich te kunnen trekken. De hoofden der rustverstoorders bevinden zich deels op Corsica, deels op Malta, deels ook op Corfu, en van al deze punten gaat het gerucht uit eener op handen zijnde landing van een aanzienlijk getal insurgenten, die in eene Romeinsche haven (men spreekt van de kusten tusschen den mond van de Po en de Marechia) zou bewerkstelligd worden. Intusschen zijn de bergstreken van Bologna en Pesaro nog geenszins van de muitenden gezuiverd, en in eerstgenoemde stad hebben schier iederen nacht aanslagen en muiterijen plaats tegen de militaire magt; ook in Ferrara gist het.

ENGELAND.

— Op de Falklands-eilanden (bij de staat van Magellaan) groeit eene den Natuurkundigen nog niet bekende grassoort, welke als een groote schat dier anders weinig begunstigde eilanden beschreven wordt. Alle dieren eten het en worden daarvan binnen kort vet. Dit gras, *Tussakgras* genaamd, kan, even als het *Guinea-gras* in de West-Indiën, geplant en afgesneden worden. De halmen zijn ongeveer *zes* voeten lang en van ééne plant ziet men soms 2 à 300 spruiten opschieten. Paarden en koeijen eten dit gras zeer gaarne, zoo zelfs, dat zij het drooge Tussak gras van de daken der huizen boven goed gewoon gras verkiezen. De plant wast bij voorkeur in veengronden, waarover het zeewater heenstuift. Als de zee in de hevigste beweging is, en het schuim heinde en verre wegstuift, groeit het Tussak gras op die gronden het allerweligst. Alle de daar liggende kleinere eilanden zijn met dit gras bedekt, dat het gansche jaar door voedzaam is, en dat men hoopt met goed gevolg op de Orkney-eilanden en in de Iersche moerassen aan te kweeken.

FRANKRIJK.

— Nergens is misschien de vischvangst gevaarlijker, dan in de diepte der golf van Gascogne, waar, met noordwestelijke winden, geheel de Atlantische Oceaan, als in eenen trechter zonder uitgang zaamgeperst, op de kust staat. Reeds lang had men derhalve ten behoeve der visscherlieden, die aan het zoogenaamde Bekken van Arcachon wonen en de markt van Bordeaux met zeevisch voorzien, naar een middel van beveiliging getracht. Eindelijk is men er toe gekomen om visschuiten te bouwen, die even als reddingsbooten, niet zinken kunnen, en aan zulk eene schuit heeft de bemanning, den 9. dezer, in eenen geweldigen storm, haar levensbehoud te danken gehad.

NEDERLANDEN.

's GRAVENHAGE, den 20. November. De Raad van State is laatstleden Donderdag buitengewoon vergaderd geweest, bij welk gelegenheid is ingekomen de nieuwe begrooting voor de hooge collegien van Staat en voor finantien.

ROTTERDAM, den 14. November. Gisteren begaven zich de president, vice-president en secretaris der kamer van koophandel, en een groot aantal der meest respectable ingezetenen dezer stad, naar het Etablissement te Fijënoord bij Rotterdam, om te bezigtigen een paar stoomwerktuigen, te zamen van 540 paardenkracht, aldaar vervaardigd, welke eerstdaags naar Frankrijk verscheept worden,

Zonder thans te willen uitweiden over het vele hoogst merkwaardige, dat dit Etablissement oplevert, zal echter de mededeeling van eenige bijzonderheden over deze kolossale werktuigen niet onbelangrijk zijn.

Deze stoomwerktuigen behooren tot de grootsten, welke tot nu toe voor stoomschepen vervaardigd zijn.

Wanneer men in Engeland zoo veel of meer kracht in een vaartuig heeft willen plaatsen, heeft men gewoonlijk 4 stoomwerktuigen of toch 4 stoomcijlinders, in plaats van 2, in dezelve geplaatst.

Deze, voor Frankrijk vervaardigd, hebben stoomcijlinders en stoomzuigers van ruim 208 Ned. duimen of ruim 2 Ned. ellen middellijn; de lengte van den slag is ruim 228 Ned. duimen.

De stoomketels wegen meer dan 120,000 Ned. p., terwijl dezelve omtrent evenveel gewigt aan water inhouden, en de geheele toestel met al het toebehooren meer dan 800,000 Ned. p. zal wegen.

Verschillende stukken, tot deze werktuigen behoorende, wegen meer dan 20,000 Ned. p., en om dezelve te gieten heeft men meer dan 27,000 Ned. p. ijzer te gelijk moeten smelten.

Deze groote stukken ijzerwerk waren ongeverwd en men kon zich daardoor overtuigen, dat dezelve zonder de geringste defecten zijn.

Cijlinders van meer dan 2 Ned. el. middellijn en 3 Ned. el. hoogte, hebben bij de uitboring, geen gaatje waarin de punt van eene speld kan gebragt worden doen ontdekken.

Met mathematische naauwkeurigheid zijn deze groote ijzermassa's tot cijlinders geboord, tot vlakken geschaafd; door stalen bijtels zijn al die vormen daaraan gegeven, welke de wiskunstenaar, de schilder verlangt; want niet alleen is, waar zulks noodig was, eene juiste mathematische afmeting gegeven, maar ook de fraaije vormen dier colossale stukken zijn te bewonderen.

De Fransche commissarissen, welke opzettelijk tot keuring dier werktuigen dezer dagen hier waren, zeggen in hun proces-verbaal: « dat alle details der uitvoering bijzonder bestudeerd en met zorg vervaardigd, en de daartoe gebruikte materialen van zeer goede kwaliteit zijn, en zij dezelven dus voor hun departement van marine accepteren." Nog een stel werktuigen van gelijke paardenkracht, maar van een ander sijstema, wordt in deze fabrijk voor de Fransche marine vervaardigd en zal in het aanstaande voorjaar gereed zijn.

Ook voor Rusland waren verschillende stoomwerktuigen van 100 à 300 paardekracht onderhanden. Met gespannen aandacht werd de voortreffelijke verzameling werktuigen, meest alle op de fabrijk zelve vervaardigd, in oogenschouw genomen; en het was een aangenaam gevoel, dat, hoezeer Nederland zoo dikwerf ten onregte wordt belasterd, er nog natien zijn, die ons regt laten wedervaren.

Frankrijk en Rusland zij dank voor die onderscheiding, dewelke zeker de schoonste belooning is voor den Directeur *Röndgen*, aan wien Nederland het grootste en schoonste etablissement van dien aard, op den vasten wal van Europa, te danken heeft.

GEMENGDE BERIGTEN.

De Amerikanen zijn verheugd over de vrijgevigheid der Engelschen betrekkelijk het onafhankelijk verklaren der Markiezen-eilanden. -- Uit Napels meldt men dat Engeland nimmer edelmoedig is zonder er goede rekening bij te vinden. -- De te Algiers in ongenade gevallen generaal Changarnier is te Autun door eene rijke dame in genade aangenomen, met welke hij weldra huwen zal. -- Te vergeefsch heeft men te Barcelona eene capitulatie op touw gezet; de vijandelijkheden zijn hervat. -- Prins Albert van Pruissen laboreert aan drieërlei ziekte, 't gevolg van vermoeijenissen in 't heilig land, is echter buiten gevaar. -- De grondwet zal nog niet herzien worden, maar naderhand of nooit. -- De graaf van Nassau is den 14. te Berlijn gearriveerd. -- Z. M. heeft een luitenant te voet met f 175 gepensioneerd. -- Bij Heugeveld te Arnhem zijn beste keelen en lippen à 10 cent te bekomen. -- Cohen aldaar levert tanden en gebitten. -- De Fransche Natuurkundige Petit is door een krokodil verslonden. -- Rachel, te Parijs, lijdt aan borst-rhumatisme. -- Een godiend hebbende staf-muzijkant wenscht tamboer-majoor bij eene der stedelijke schutterijen te worden. -- Ziet het licht eene proeve van een Apothekers Nieuwsblad. -- Sedert de opening van den Tunnel hebben reeds 1,640,000 personen van dien doorgang gebruik gemaakt. -- De heer O'Connell is eenigzins ongesteld.

MENGELINGEN.

Toestand van Nederland.

Uit de Pleitrede van den WelEd. Gestrengen Heer Mr. J. M. de Kempenaer, uitgesproken in zake van den Drukker en Uitgever der Arnhemsche Courant.

Hoe moet ik het tijdstip noemen, dat wij thans beleven? Mij dunkt het mag *uiterst gewigtig*, *zorgbarend*, *kommervol* worden genaamd.

Voorzeker! gij hebt van die treurige dagen gehoord en gelezen, toen alle *grootheid*, *magt* en *welvaart* van den vaderlandschen bodem waren geweken; *tweedragt*, *verwarring* en *onheilen* derzelver plaats innamen, en de fiere republiek der Vereenigde Nederlanden werd gesloopt. Gewisselijk! gij brengt u nog gemakkelijk die verwachting-volle, maar kortstondige jaren te binnen, toen de koorts der omwentelingszucht scheen te hebben uitgewoed, en het gezond verstand, weder ten zetel verheven, wijzere wetten uitschreef, en rust en orde en vrijheid aan den geschokten, maar nog behouden, vaderlandschen bodem verzekerde. -- Ongetwijfeld! zij staan nog gegrift in uw geheugen, die bange en bangere dagen, toen wij van den overweldiger van Europa's vasteland eenen uitheemschen koning moesten vragen, om weldra, van volksbestaan beroofd, en naam en taal af te staan en de knellende ketenen zijner ondragelijke heerschappij te torschen. -- Maar zeer zeker zweeft u ook nog levendig en onvergetelijk voor den geest dat gelukkige oogenblik, toen het volk van Nederland andermaal het juk der slavernij afschudde, op nieuw, met de wapenen in de vuist, onder de volken van dit wereldddeel zich vestigde, en de Nederlandsche provinciën, ter verzekering van hare vrijheid en onafhankelijkheid, den ouden band hernieuwden; maar nu onder afstand van het souverein gezag aan eenen telg uit het geliefde stamhuis van ORANJE, onder de wijze beperking van een voorzigtig staats-verdrag. -- Gij kent nog in alle bijzonderheden de blijde verwachtingen van dat gezegend oogenblik! -- En nu, na verloop van 30 jaren, durf ik u naauwelijks vragen: wat is er van die verwachtingen geworden?

Wij werden tot een koningrijk verheven! Dat lag

niet in onze wenschen, — niet in onze bedoelingen, niet in onze belangen. — Maar, ik beken het, het denkbeeld had iets aantrekkelijks, uitlokkends zelfs: de schoone Nederlandsche nalatenschap van KAREL V nog eens bijeen te brengen, en de proef te nemen, of de meerdere wijsheid en verdraagzaamheid der 19. eeuw bijeen kon houden en tot een kon doen smelten, hetgeen de drieste onkunde en de moordzieke vervolgzucht der 16. eeuw had verdeeld en vaneen gescheurd!

Gij weet het, wat er van dat koningrijk is geworden; hoe duur die vereeniging ons te staan is gekomen, wat ons die scheiding heeft gekost: hoe vele en hoe groote offers wij, negen jaren achtereen, hebben moeten brengen voor eene volharding, van welke wij noch het nut, noch het doel immer hebben doorgrond.

En nu zijn wij uitgeput; en nu zijn wij met schulden overladen; en nu gaan wij gekromd onder den zwaren last eener onafzienbare reeks van ministeriën, departementen, besturen, en wat niet al, — geëvenredigd misschien aan de behoeften van een uitgestrekt rijk, buitensporig zeker voor het kleine overschot van het koningrijk der Nederlanden.

Maar er is erger! De welvaart is uit ons midden geweken; de handel zit neerslagtig, en, door verliezen geteisterd, werkeloos stil; de eene fabriek na de andere wordt gesloten; de scheepstimmerwerven worden gesloopt; de lijnbaanen zijn zonder leven, de zeilmakerijen zonder werk; de voornaamste onzer overzeesche bezittingen lijdt door gebrek aan geld, door verbod van handel, door overdrijving van monopolie; de andere ligt verwaarloosd daar, en smeekt om ondersteuning; de jaarlijksche rekeningen van staat leveren jaarlijks te korten van verscheiden millioenen op. Om deze te dekken worden de staatsschulden vermeerderd en de belastingen verhoogd. Deze verhogging doet de milde weelde inkrimpen en hare weldaden terughouden. Die vermindering van uiterlijken welvaart ontzegt aan duizende huisgezinnen het dagelijksch brood: — en dat brood wordt, om de vermeerdering der belastingen, dagelijks duurder. Van daar, waar gij u wendt, krijslieden zonder dienst, ambtenaren zonder betrekking, kooplieden zonder verdiensten, winkeliers zonder nering, werklieden zonder arbeid, kommer op ieders wezen, jammer in elks huis.

Maar nog is er erger dan dat!

Er is, wat er in het geheel niet moest zijn; er ontbreekt, wat er volstrekt moest wezen. — Er is *ontevredenheid* onder alle standen, in alle kringen, in ieders gemoed. En er ontbreekt bij alle besturen, in alle bedrijven, bijna bij allen die onschatbare *geestkracht*, die eens onze vaderen wonderen deed ten uitvoer brengen, steden scheppen, havens delven, stormen en oceanen braveren, en de schatten der verst gelegen landen overstorten in vaderlandschen schoot.

De last, die gewillig wordt gedragen, wordt ligt, al is zij ook nog zoo zwaar. Dat heeft onze geschiedenis van 1830–1840 bewezen.

Doch ontevredenheid wekt wederspannigheid, en het kind der ontzonken geestkracht heet *gebrek*.

Twijfelt gij of voorboden daarvan onder ons worden gevonden? Wandelt dan met mij langs den verlaten IJkant der kwijnende Amstelstad; let op de doodsche stilte, die op de werven heerscht, en telt de onttakelde koopvaarders, die liggen te rotten in het dok. — Plaatst u nevens mij aan de boorden van onzen grijzen Rijn, en ziet daar groote sleepbooten, in Frankrijk gebouwd en in dienst eener Keulsche maatschappij, de goederen, uit zee gelost en naar zee bestemd, onze steden voorbij voeren. — En leest het in de dagbladen, dat Amstels weldadigheid eene halve tonne gouds heeft bijeengebragt, om aan werkelooze handen arbeid te verschaffen, door wandelingen aan te leggen en verfraaijingen aan te brengen. — *Wandelingen en verfraaijingen* voor eene zinkende koopstad! — Het is, alsof de geneesheer gebood den zieltogende het gelaat te blanketten, en hem een bruiloftsgewaad om de uitgeteerde leden te hangen, opdat het afzigtelijke van zijn lijden het oog der omstanders niet kwetse, en de maagschap niet bemerke, dat het dierbare hoofd des huisgezins zoo aan het graf zal toebehooren.

Regters! had ik geenen grond, het oogenblik, dat wij beleven, *uiterst gewigtig, zorgbarend, kommervol* te noemen? En wat gij ook van mijne bescheidenheid mogt verwachten; het zal zeker dit niet wezen, dat ik zou kunnen vergeten Nederlander te zijn en dat ik hier de klagte over het leed van mijn vaderland in den benaauwden boezem zou kunnen smoren.

Een woord aan de vrijzinnige drukpers.

Waartoe leiden de hevige, de dringende klagten, die wegens den jammerlijken toestand des vaderlands, in alle oorden van het rijk zich verheffen, bij gebrek aan middel, om er gehoor aan te doen geven? — Tot niets

— — — — *Magnus sine viribus ignis*
In cassum furit

— Het middel aan te wijzen, is de taak der drukpers: Zij beginne met het trommelvlies van het trage regerings-oor te schudden, en naar accoustische regelen vatbaarheid voor forsche klanken aan hetzelve te geven.

Dan moedige zij mannen als THORBECKE, LUZAC, DONKER CURTIUS, LIPMAN, DE KEMPENAER, ACKERSDIJCK, ALBARDA, STORM, KIVITS, graaf SCHIMMELPENNICK, VAN DE CAPELLE en andere staatkundige sommiteiten onzer landgenooten aan, om zich onledig te houden met het ontwerpen van hoofdbeginselen voor een nieuw staatsverdrag ter vervanging der versletene grondwet; beginselen, die de zekerste waarborgen zullen moeten opleveren voor de instandhouding van den troon, van deszelfs magt en luister, en tevens, in den ruimsten zin, de vrijheden des volks voor allen en in alles verzekeren.

Zoodanig ontwerp eens in het leven geroepen, hasste zich de drukpers hetzelve te verspreiden, en aan al wat denkend in Nederland is, aan te bevelen; — zij ondersteune den volksgeest, die naar redding haakt, en zij verkondige, dat een blijk van *algemeen adhaesie* niet anders gegeven kan worden, dan door een *algemeen* petitionnement.

Ziedaar een middel, orgaan van de publieke opinie, dat onfeilbaar zal zijn. — Voldoen aan uwe roeping!

ALPHA. (*Arnh. Courant.*)

INGEZONDEN STUKKEN.

Zeitung des Judenthums, jaargang 1843, No. 41.

FRANCKFORT a/m 24. September 1843.

Sedert mijne laatste berigten, gegeven in dit Nieuwsblad, No. 10 en 13 dezes jaars, wegens het Lehrensche beheer der bijdragen voor Palestina, werd te dezen opzigte zoo veel gedaan, en deels openbaar gemaakt, waarbij ik, volgens de op mij genomene verpligting, niet zelden de roeping gevoelde, geen lijdelijk aanschouwer te blijven. De oorzaak mijner stilzwijgendheid bestond hoofdzakelijk, in het wachten van *officiele* berigten en *documenten van Jerusalem*, wegens het onderhavige onderwerp, en de daarbij komende afkeer voor een pennestrijd zonder doel; het verkiesselijker oordeelende, met een *exposé* van daadzaken op bewijzen steunende, voor het publiek te verschijnen, hetgeen nu, binnen den kortst mogelijken tijd, zal plaats hebben.

Den 24. October 1842 hebben onderscheidene, binnen deze stad wonende geloofsgenooten, zich schriftelijk gewend tot het rabbinaat, bijs. din, en het kerkbestuur der Israëlitische gemeente te Jerusalem, ten einde, door het beantwoorden van negen voorgestelde vraagpunten, inlichtingen te bekomen, wegens de toenmaals, over het Lehrensche beheer, in omloop gebragte geruchten. Met de verzending der stukken belast, verkoos ik, om voor te komen dat zij onderschept werden of in verkeerde handen geraakten, denzelven den Engelschen Bisschop ALEXANDER te Jerusalem te doen toekomen en hem het ter hand stellen aan het evengemeld kerkbestuur te verzoeken.

Den 16. April 1843 liep bij mij eene missive in van den heer MOZES MONTEFIORE te Londen van den 9. derzelfde maand, ten geleide eens schrijvens van den presiderenden voorstander der Aschkenasische gemeente te Jerusalem en kerkbestuurder der gemeente *Menachem sion* aldaar, den WelEerw. heer ABRAHAM SALOMO SALOMON SEPHARDI, zijnde dezelfde, door wien de *kwitantien*, welke de heer ROTSCHILD aan de contribuerende leden heeft toegezonden, benevens de *rekening en verantwoording*, in dit Blad opgenomen, zijn *onderteekend*, dd. 25. Februarij dezes jaars, waarbij mij voorloopig den ontvangst der brieven van onderzoek werd berigt, onder kennisgeving, dat de rabbinaten en kerkbeheeren der Portugesche en Aschkenasische gemeenten, zich onmiddelijk met de zorgvuldige overweging der zaak en die der stukken zullen onledig houden en mij nader van den uitslag zouden onderrigten.

Inmiddels kwam de heer LEHREN te Franckfort en bereisde van daar een gedeelte van Noord- en Zuid-Duitschland, voorgevende zich te dezer gelegenheid van den tegen hem uitgebragten laster te zullen zuiveren, en tevens door het opnemen van jaarlijksche contributien en het inzamelen van versche gelden, voor de toekomst te zorgen. Wij houden ons voor nader terug te komen op de veelvuldige middelen en middeltjes, welke tot bevordering van het doel werden aangewend, overtuigd, dat hoegenaamd niets werd bewerkstelligd, om de weigering tot het afleggen van rekening en verantwoording, alsmede die tot het aan het licht brengen der correspondentie, te regtvaardigen, en dat te dien opzigte, het voorbeeld, door den even zoo bescheiden als edelen MONTEFIORE, aan den heer LEHREN gegeven, geen de minste vrucht had voortgebragt.

Eindelijk zijn de verwachte acten den 15. September dezes jaars bij mij ingekomen.

Deze allezins hoogstmerkwaardige documenten, waarbij het publiek belang, en op welker openbaarheid het de hoogste aanspraak heeft, zullen ten gevolge der mij gedane noodiging, door de drukpers worden verbreid. Een overzigt van den hoofdzakelijken inhoud derzelve ben ik, onder Godes hulp, voornemens te leveren, in de vroeger door mij aangekondigde « korte « geschiedenis der bijdragen voor de Israelitische armen te « Palestina, tijdens het beheer van het Amsterdamsche committe" en aan de redactie der « Zeitung des Judenthums" tot opneming, in haar algemeen gelezen blad, toe te zenden, overmits de verhinderingen welke tot heden het bekend maken derzelven niet hebben veroorloofd — gebrek aan onmiddelijke *ambtelyke mededeelingen*, thans zijn uit den weg geruimd. Tot tijd en wijle deze arbeid zal zijn voltooid, vernemen de redactie en hare geachte lezers:

1°. Dat alle vroeger door mij tegen den heer LEHREN uitgebragte klagten zijn gegrond bevonden; alsmede dat de, in dato 19 Augustus 1842, aan ZEd. gerigte vraagpunten, in een bezwarenden zin, zijn beantwoord.

2°. Dat het Portugesche rabbinaat van Jerusalem, den heer H. M. LEHREN, de door hem aangestelde ontvangers en committenten, van de tot dus verre door hun waargenomene functien, heeft ontzet en daarbij, op het afleggen van rekening en verantwoording, wegens gehouden administratie, aandringt; alle magt en ambt bevoegdheid worden nietig en van onwaarde verklaard en het verder waarnemen hunner verrigtingen streng en nadrukkelijk verboden.

De heeren A. ROTSCHILD en M. MONTEFIORE worden vervolgens uitgenoodigd, de plaatsen der gedemitteerden te vervullen.

De daarmede in betrekking staande plaats komt voor in de acte No. 6. en luidt (in substantie) als volgt:

« Van nu en voortaan vaardigen wij een streng verbod uit « tegen den heer HIRSCHEL LEHREN en zijne committenten, om « zich met de zaken van het heilige land te bemoeijen; ingevolge « de bevoegdheid ons, volgens de bestaande instellingen, als « Israelitisch bijsdin toegekend, verklaren wij alle de onder hun « berustende volmagten als ingetrokken, nietig en van onwaarde. Er « besta in eeuwigheid geene vergiffenis voor hem, wanneer hij, « alle begane weder-regtelijkheden niet herstelle, eene volledige « bekentenis zijner handelingen aflegt, en rekening en verantwoor- « ding geeft. Er worden wijders welbekende en onberispelijke « mannen aangesteld om in het westerland de gezamentlijke jaar- « lijksche bijdragen voor Palestina te innen, en dezelve den heere « A. ROTSCHILD en M. MONTEFIORE, te doen geworden; welke ons « alle algemeene en bijzondere ontvangsten zullen toezenden, etc."

Zoo veel voor heden.

geteekend. JUDA RAPHAEL. BENJAMIN MARCUS.
JACOB LEVIE. JOSEF KANTOR.
JACOB MEYERGANOR. J. H. ORSTEL.
ELIAS MERORI. J. S. SCHELLISCHI.
H. N. BARUCH. M. J. FORCHALO.
R. S. WANISCHI. A. EYRIEL. E. NAHON.
M. J. ORSTEL.
E. H. LOEWENSTEIN.

[illegible] circulaire in omloop gebragt; wij zullen de redactie der *Vlissingsche Courant* beleefdelijk verzoeken, onze aanmerkingen op dezelve te willen aannemen. P. R.

ADVERTENTIEN.

Werkinrigting voor Behoeftigen.

De algemeen erkend wordende doelmatigheid om, door het verschaffen van werk, in het lot van behoeftigen te voorzien, heeft de Directie over de Werkinrigting voor behoeftigen binnen deze Stad doen besluiten, om ook thans weder het noodige te beproeven, ten einde hare verarmde natuurgenooten in de gelegenheid te stellen om in den aanstaanden winter eene eerlijke bete broods door arbeid te kunnen verdienen.

Zal evenwel de Directie hare pogingen daartoe kunnen aanwenden, dan is het noodig, dat zij ter bereiking van haar oogmerk door geldelijke bijdragen worde in staat gesteld, en het is uit dien hoofde dat zij de vrijheid nemen zal om aan de huizen der Ingezetenen dezer Stad billetten rond te zenden, om daarop te willen invullen hetgeen men bereid is voor den aanstaanden winter, ten behoeve dier Werkinrigting bij te dragen.

Land- en Stadgenooten! De Directie vertrouwt dat gij te zeer zult doordrongen zijn van de bestaande behoeften, om niet iedere poging te willen helpen ondersteunen, welke in het belang der armen ondernomen wordt en zij durft zich daarom vleijen, dat zij niet te vergeefsch in deze op U een beroep zal gedaan hebben en dat gij door milde bijdragen, volgaarne zult willen medewerken om hare voornemens te helpen verwezenlijken.

J. W. CALLENFELS Vt.
W. DE KRUYFF Secretaris.

Lees Hier!

De Ondergeteekende met smart ontwaart hebbende dat haar man *C. FLUYT*, goedgevonden heeft in de *Vlissingsche Courant* van den 17. dezer eene waarschuwing te plaatsen om niets op zijnen naam te borgen of zonder betaling aan de ondergeteekende af te geven, neemt de vrijheid met deze te kennen te geven, dat tot het doen dezer waarschuwing volstrekt geene noodzakelijkheid bestond, als hebbende zij nimmer op haar mans naam iets geborgd, of pogingen daartoe aangewend. Zij acht het noodig hare Stadgenooten hiervan te verwittigen, opdat al het onteerende in deze zaak vervat op hem valle die dezelve doelloos heeft uitgelokt.

VLISSINGEN, 23. November 1843. A. FLUYT.
Geb. VOGEL.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 23. November. Sedert den 21 dezer zijn alhier ter reede gekomen, Voor Antwerpen bestemd:

Belle Alliance, R. Behm, Memel; Johanna Henriette, G. Kirsner, Dantzich, Friedrich Frantz, J. Corder, Wismar, alle ballast; Roijal Adelaide, J. Callier, Belle Alliance, T. Gaukema, beide Londen, schors; Florent, J. Damm, Rio Janiero, stukgoed; Diana, J. Wijerts, Hull, vlas.

Voor Brussel bestemd:

Vereeniging, H. Carls, Bergen, visch.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van deze reede naar zee gezeild.

De Eersteling, E. O. Koolman, Koningsbergen, granen; Hans Jacob, H. van Rehn; tarwe, Dankbaarheid, J. G. van Ness, hout, beide Dantzich, John Rans, R. R. Cleland, Manilla, suiker; Latona, M. Ferguson, Peterhead, haring; de vrouw Catharina, J. Venster, Livorno, marmer; Emma, C. Shreridan, New-York, potasch; Anna, J. Kroger, Woldernerhoff, potasch en raapzaad; Marchina, R. R. Legger, Riga, lijnzaad; Emelie, H. H. von Rehn, Tehmern; garst; Pharsalia, Z. Bradford, New-Orleans, tabak en katoen; Aretunus, D. Hele, Laguna, verwhout, Begga Halloo, A. M. Junij, Drammen, deelen.

— In den voormiddag van den 20. dezer werd door de Nedl. Loodsboot No. 6, van de standplaats Vlissingen, gevoerd door Schipper L. van der Eijck, op de hoogte van Ostende in zinkende staat ontdekt, een Belgische Plijt, waar genoemde Schipper dadelijk naar toe hield, doch het vaartuig zonk, alvorens de Loodsboot hetzelve kon bereiken, van de bemanning ontwaarde men slechts een enkel persoon, drijvende op eenig rondhout, welke door de zee-loodsen H. Monnier, J. J. van den Bergen Jr., benevens de loods-kweekelingen F. Kaerebout en F. F. Audenaerde, die zich oogenblikkelijk in de jol der gezegde loodsboot hadden geworpen, met eigen levensgevaar, uit hoofde van het onstuimige weder, werd gered.

De gezegde persoon werd in bewusteloozen toestand in de jol opgenomen en van daar op de loodsboot gebragt, waar hij door de menschlievende zorgen van den Schipper en zijne Equipagie weder zijn bewustheid verkreeg en als toen heeft verklaard, genaamd te zijn Johannes Jacobus Scherens, dat het gezonken plijtschip was genaamd Commercie, gevoerd door kapitein Nieckelsen, die met nog drie andere personen hun graf in de golven hadden gevonden; het vaartuig was geladen met stukgoederen, komende van Londen en bestemd naar Antwerpen; de genoemde J. J. Scherens is des avond van den 21. dezer door meergemelde Loodsboot te Vlissingen behouden aan wal gebragt.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,
23 November 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
J. Zeeuwsche Tarwe	f 9.00	Winter garst	f 4.70
N. dito dito	« 7.60	Zomergarst	« 4.60
J. Walch. dito	« 9.40	J. Paardenboonen	«
Nieuwe dito	« 8.00	W. Witte Boonen	«
N. Rogge	« 5.50	W. Bruine dito	«
W. Groene Erwten	«	N. W. Paardenboonen	« 4.00
Z. dito	«	N. Z. dito	«
Koolzaad	« 11.00	Raapolie	f 58.50 p. v.
W. dito	«	Patentolie	« 41.00
St. Joosland dito	«	Lijnolie	« 59.00
Haver	«	Raapkoeken	f 66.00 de 1040 st.
Boekweit	«	Lijnkoeken	« 8.50 « 104 s.

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.